

Andere taal van Iran betekent geen andere koers

Geachte redactie,

Zojuist las ik uw hoofdredactioneel commentaar

(http://www.refdag.nl/opinie/commentaar/commentaar_andere_taal_van_iran_is_beslist_welkom_1_762_879) over de toon van Rowhani, de nieuwe president van Iran. Hopelijk zou hij niet alleen een andere toon aanslaan, maar ook inhoudelijk andere woorden spreken. Dat laatste kunt u vergeten....

De werkelijke baas in Iran is Ali Khamenei en deze is absoluut niet van plan ooit zijn nucleaire plannen op te geven. President Rowhani heeft daar mede de hand in gehad; hij was een van de onderhandelaars aan tafel met het Westen, en heeft erover opgeschept dat hij het Westen fijn heeft kunnen misleiden! Op die wijze heeft het Iraanse regime tijd kunnen kopen om nog een nucleaire installatie te kunnen voltooien...

Ooit heeft Iran Mohammed Khatami als president gehad, van 1995, ca. - 2000, ook een man met een "vriendelijk gezicht", een "gematigd" leider, met de bijnaam "President glimlach". Deze glimlachende meneer heeft veel martelingen en moorden op tegenstanders op zijn geweten, én.... hij heeft voor elkaar gekregen dat Europa en de VS zijn meest gevreesde politieke tegenstanders, de Mojahedin-e-Khalq, op de lijst van terroristische organisaties zetten! Ze zijn er nu trouwens weer van verwijderd; in Groot-Brittannië in 2008, in de EU in januari 2009 en in de VS op 28 september 2012.

De koers van Iran is helemaal niet veranderd; u kunt dat zien aan de enorme problemen in Irak (regering al-Maliki), Syrië (al-Assad en Hezbollah), Sudan, Somalië (al-Shahbaab), Mali, Nigeria (Boko Haram) en nu ook - wanneer ze daar de Moslimbroederschap niet hard genoeg aanpakken - Egypte.

Een inval in Iran (de militaire optie) zal ook mislukken. De gijzelaars in de Amerikaanse ambassade bevrijden, mislukte ook al; dat land is onneembaar. Reagan heeft dat toen toch geprobeerd?

De enige manier om Iran hard genoeg aan te pakken, is door in zee te gaan met de tot nu toe genegeerde NCRI, de National Council of Resistance of Iran. Dit is een regering in ballingschap, gevormd uit het verzet van gevluchte en in ballingschap levende Iraniërs, tegen de Moellahs. Zoiets als onze regering in Londen met Wilhelmina in de 2e Wereldoorlog zeg maar. De grootste club onder deze koepelorganisatie is de Mojahedin-e-Khalq. Neem eens contact met hen op en u zult er zich over verbazen hoe vriendelijk en warm zij zich gedragen.

Bep Welleweerd - van Eck, 21 augustus 2013